

عنوان مقاله:

خودزنی و خودکشی در حقوق کیفری و نیروهای مسلح ایران

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محسن شمس - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، مرکزی، ایران

سعید عطا زاده - استادیار حقوق جزا و جرم شناسی، پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی ناجا.

خلاصه مقاله:

خودکشی پانزدهمین علت مرگ است و حدود ۱/۴ درصد از مرگ ها ناشی از خودکشی است. خودکشی عملی عمدی است که باعث مرگ فرد می شود. و از علل آن می توان به اختلال روانشناختی نظیر افسردگی، اختلال دوقطبی، اسکیزوفرنی، شکست عشقی، اعتیاد به الکل، یا سوء مصرف دارو نسبت داده می شود. همچنین عوامل استرس زا مانند مشکلات مالی یا مشکلات ارتباط بین فردی در این میان نقش دارند. کاهش نقش دین و کارکرد اعتقادات مذهبی در دنیای معاصر موجب افزایش آمار خودکشی در جوامع مختلف شده است. البته عواملی مانند مشکلات اقتصادی، جنگ، فقر، فشار زندگی، تنهایی و ... نیز هرکدام به نوبه خود بر این پدیده اثر گزار می باشد. علاوه بر خودکشی که فرد، قصد نابود کردن خود را دارد، اقدام فرد در خودزنی منجر به جرح با نیت اعتراض به وضعیت موجود و فرار از مقررات و شرایط سخت خدمتی و یا رسیدن به هدف مشخص انجام می گیرد و در این شکل، جرم محسوب می شود. با توجه به اهمیت کارایی و حساسیت کاربرد نیروهای مسلح کشور، بررسی علمی علل و انگیزه ها و کشف زمینه های ارتکاب جرم خودزنی به عنوان یکی از جرایم مهم در نیروهای مسلح و همچنین ارائه راهکارهای موثر اجرایی و کاربردی درخصوص جلوگیری و یا کاهش آن، امری ضروری و حیاتی می باشد و از اهداف اصلی این پژوهش به شمار می رود. آنچه که در این مقاله مورد بررسی قرار می گیرد مطالعه امکان جرم انگاری خودکشی و خودزنی در حقوق کیفری ایران علی الخصوص نیروهای مسلح ایران است.

کلمات کلیدی:

خودکشی، خودزنی، نیروهای مسلح، جرم انگاری، اتانازی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250513>

